

ővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.8/2013/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. október 2. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A sikkasztás vétsége miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2013. január 4. napján kihirdetett KB.II.56/2012/5. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottal szemben alkalmazott intézkedést önálló katonai büntetésként lefokozásra **súlyosítja**.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Indokolás:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2013. január 04. napján kihirdetett KB.II.56/2012/5. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk. 317. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés szerint minősülő sikkasztás vétségében, ezért őt 2 (kettő) évre próbára bocsátotta, egyben kötelezte az eljárás során felmerült 4.910,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész fellebbezést jelentett be a vádlott terhére súlyosítás, pénzbüntetés és lefokozás kiszabása érdekében. A vádlott a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.

A katonai ügyész előterjesztette fellebbezésének részletes írásbeli indokolását, amelyben arra hivatkozott, hogy a több évtizedes katonai bírósági gyakorlat szerint a vagyon elleni bűncselekményt elkövető katona nem méltó arra, hogy rendfokozatot viseljen, és ezért a vádlottat le kell fokozni, továbbá vele szemben pénzbüntetés kiszabása is indokolt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.79/2013/1. számú átiratában a katonai ügyészi fellebbezést fenntartotta és indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változassa meg és a vádlottat ítélje pénzbüntetésre, valamint fokozza le. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. A másodfokú ügyészség átiratában kifejtette, hogy az elsőfokú katonai tanács a

büntetés kiszabása során eltúlzott mértékben vette figyelembe a vádlott javára jelentkező enyhítő körülményeket, így a beismerését, valamint a kár megtérülését, mivel a vádlottat tetten érték. Álláspontja szerint azonban nem értékelte kellő súllyal a bíróság a vagyon elleni bűncselekmények elszaporodottságát, valamint azt a körülményt, hogy a vádlott a beosztását felhasználva a Magyar Honvédség sérelmére követte el a bűncselekményt.

A vádlott a nyilvános ülésen a saját védelmében előadta, hogy meggondolatlanság volt részéről a cselekmény elkövetése. Kifejtette továbbá, hogy a jó szándék vezérelte, hiszen a munkahelye részére próbált így pénzt szerezni, hogy néhány dolgot tudjanak venni. Előadta továbbá, hogy eltúlzott az ügyészi indítvány, a cselekmény semmiképpen sem olyan súlyos, hogy az ügyészi indítványban írt büntetés kiszabását indokolhatná, ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A bejelentett katonai ügyészi fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy a katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta, a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson beismerte a bűncselekmény elkövetését, bűnösnek vallotta magát. Beismerő vallomását alátámasztották a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásai, valamint a rendelkezésre álló és a tárgyalás anyagává tett okirati bizonyítékok. Így az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésére álló bizonyítékokkal összhangban állapította meg. Az megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírlata alapjául elfogadta.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor **vádlott** bűnösségét a Btk. 317. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő sikkasztás vétségében állapította meg. A másodfokú bíróság eljárása során a Btk. 2. §-ában írt főszabály szerint az elkövetéskor hatályos büntető törvényt alkalmazta, figyelemmel arra, hogy az az adott cselekmény mind az 1978. évi IV. törvény, mind a másodfokú elbírálás idején hatályos 2012. évi C. törvény alapján egyaránt bűncselekménynek minősül, és azonos büntetési tétellel fenyegetett.

A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés részben a következők szerint alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében hiánytalanul sorolta fel a joghátrány meghatározása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Maga is hivatkozott arra a több évtizedes kialakult katonai bírósági gyakorlatra, hogy a vagyon elleni

bűncselekményt, különösen a katonai szervezet sérelmére vagyon elleni bűncselekményt elkövető vádlott nem méltó arra, hogy rendfokozatot viseljen, ezért ilyen cselekmény megállapítása esetén indokolt lefokozást alkalmazni. Az elsőfokú katonai tanács az enyhítő körülmények nagyobb számára és súlyára figyelemmel lehetőséget látott intézkedés alkalmazására és a vádlottnak a hivatásos katonai állományban történő megtartására. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban nem csupán arról van szó, hogy a vádlott vagyon elleni bűncselekményt követett el alakulata sérelmére, hanem értékelni kell azt a körülményt is, hogy **vádlott** az előjárói utasítással szembehelyezkedve, illetve azt figyelmen kívül hagyva rendelkezett sajátjaként az alakulat tulajdonát képező anyaggal, és így valósított meg vagyon elleni bűncselekményt. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ilyen körülmények mellett a vádlott nem tekinthető méltónak arra, hogy rendfokozatot viseljen, függetlenül attól, hogy korábban jól látta el szolgálati feladatát. Ezért a fellebbviteli bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a Btk. 129/A. § (1) bekezdés a./ pontjára figyelemmel, a Btk. 131. §-a alapján a vádlottal szemben alkalmazott intézkedést önálló katonai büntetésként lefokozásra súlyosította. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a lefokozás katonai büntetés önállóan is megfelelően szolgálja a Btk. 37. §-ában írt büntetési célokat, így indokolatlan a vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabása.

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. október 2. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2013. október 2. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Karácsonyi Gabriella
tisztviselő